

Jeg tør naturligvis paa ingen mulig Maade sige, at da Underskuddet paa Finansloven, hvis den bliver vedtagen uforandret i dette Ting, saaledes som jeg vil anbefale det, kun vil være ubetydeligt større end det Underskud, der var paa Finansloven, der blev vedtagen i Fjor, Finansloven for indeværende Aar, saa tør man ogsaa for det kommende Aar gøre sig Haab om, at Kassebeholdningen ikke desto mindre ikke vil synke. Det tør jeg paa ingen mulig Maade spaa. Jeg tør maaske neppe haabe det. Der er jo ingen Tvivl om, at det er Depressionstider, vi nu dels leve i, og dels ere ved at gaa ind i. Herhjemme have vi faaet det at mærke ved Bankkrisen, den har gjort et stærkt Indtryk paa Sindene, og det ogsaa med Rette. Jeg har her oppe allerede haft Lejlighed til at udtale, at jeg haabede, at det skulde lykkes at begrænse denne Krise til at være kun en egentlig Bankkrise — det haaber jeg endnu —, og jeg haabede ogsaa, at det skulde lykkes at begrænse den i det hele saaledes, at den ikke satte stærke Spor i vort Næringsliv. Men nogle Spormaa den med Nødvendighed sætte, og at den vil stække Initiativet, er en given Sag. Men dertil kommer jo, at der over hele Verden er en Slappelse efter den høje Anspænding, som man har haft de foregaaende Aar, der er en Slappelse i Foretagsomheden i det hele taget, og der er lavere Priser efter de meget høje Konjunkturer. Denne Slappelse over hele Verden vilde naturligvis, uafhængig af Bankkrisen, ogsaa gøre sin Virkning her i vort Land, og nu, da Bankkrisen kommer til, forstærkes Virkningen jo noget. Jeg tør derfor paa ingen mulig Maade spaa, at med et Underskud som det, der er her paa Finansloven, vil man kunne faa et lige saa gunstigt Statsregnskab som det, jeg haaber kan aflægges efter indeværende Aars Finanslov. Men jeg vil dertil sige, at naar man har haft saa gode Aar som de foregaaende, vi have haft, der have afkastet et meget betydeligt Overskud til Statskassen, og man har den gode Bevidsthed, at de Bevillinger, der ere givne, ganske vist paa visse Punkter ere meget rundelige, men helt igennem ere en fornuftig og god Anvendelse af Pengene, som ville tjene gode og humane Formaal, og en

Anvendelse af Penge, der vil være en god Formueanbringelse, behøver man heller ikke at nære nogen Frygt, hvis der i et enkelt Aar eller i nogle Aar skulde vise sig et Underskud paa Finansloven. Vi have jo, som jeg allerede har nævnt, en god Kassebeholdning til at tage imod et saadant Underskud.

Der er allerede under foregaaende Forhandlinger her oppe i Landstinget gjort opmærksom paa, at vi ikke alene maatte regne med de nuværende Udgifter, men at vi stode overfor store ny Udgifter, og dette skal jeg heller ikke lade være at nævne i denne Forbindelse. Vi haabe jo, at Toldreformen skal gennemføres, og det blev nævnt forleden Dag af et æret Medlem under Jernbanedebatten, at det jo vilde blive mange Millioners Nedgang, den vilde føre til. Det er vistnok meget vanskeligt at sige, hvor mange Millioners Nedgang den vil føre til. Jeg har anslaaet det til, at den skulde bringe Staten en Nettonedgang af ca. 2 Mill. Kr., men det ærede Medlem, der fører Ordet for Højre i denne Sag, har jo fra sin Side hævdet, at hvis den Toldlov, som Regeringen ønskede, blev vedtagen, vilde den medføre en saadan Forøgelse af Importen, at Toldindtægterne vilde stige meget betydeligt. Jeg holder selvfølgelig paa min egen Beregning og er tilbøjelig til at mene, at den vil give nogen Nedgang i Indtægten, men ikke en Nedgang, der drejer sig om mange Millioner. Saa staa vi foran de ny Lønningslove, som jeg haaber skulle blive vedtagne i denne Rigsdagssamling. De dreje sig jo ogsaa om, adskillige Millioner Kr. Jeg forudsætter at de ikke blive vedtagne, uden at de Kompensationslove, som følge med, ogsaa ville blive vedtagne, og det vil da dreje sig om ca. 4 Mill. Kr. Endelig staa vi foran Bygningen af Jernbaner, og der er jo dertil budgetteret at skulle anvendes ca. 3½ Mill. Kr. aarlig. Men dels er jo Bygning af disse Jernbaner en Forøgelse af Statens Formue, og dels er det en given Ting, at naar vi bevilge paa særlig Lov 3½ Mill. Kr. aarlig til at bygge Jernbaner for, bevilge vi ikke desforuden paa § 27 16 Mill. Kr. ekstra paa Finansloven, og vi stille heller ikke saa meget til Raadighed paa § 26 for Ministeriet for offentlige Arbej-